

Resolució 221/2020, de 19 de març¹

Número d'expedient de la reclamació: 149/2020

Administració reclamada: Departament de Treball, Afers Socials i Família

Informació reclamada: Annex a la Instrucció 3/2017 i documents relacionats.

Sentit de la resolució: Acabament per la pèrdua sobrevinguda de l'objecte de la Reclamació.

Resum: L'Administració reclamada ha facilitat a la persona reclamant la informació sol·licitada, en el marc d'aquest procediment. Efectivament, li ha facilitat l'Annex a la Instrucció 3/2017 i ha indicat categòricament (bé en la comunicació que li va enviar la DGAPD, bé a l'informe aportat pel DTASF a aquest procediment o en el seu aclariment) que no existeix expedient de l'Annex citat, ni informes o altres documents sobre l'aplicació de la sentència 296/2019 i que s'ha facilitat a la persona reclamant tota la informació que disposa el Departament sobre l'objecte de la sol·licitud. D'altra banda, la persona reclamant sol·licita la GAIP que aquesta Reclamació es deixi en suspens mentre el Departament no resolgui una altra sol·licitud sobre la mateixa matèria. No té massa sentit atendre aquesta petició: en si mateixa, ha quedat sense objecte, com s'acaba d'indicar; i si el què pretén la persona reclamant amb aquesta petició és aprofitar un procediment de reclamació en marxa per afegir-li un nou objecte, i així guanyar temps, ha de saber que això no és possible, ja que si la sol·licitud que té pendent no és resolta satisfactòriament pel DTASF i vol impugnar-la davant de la GAIP, no pot prendre cap dreuera: ha de presentar la corresponent reclamació i la GAIP tramitar-la amb les garanties requerides per la normativa aplicable. Per tant, s'ha de rebutjar aquesta petició.

Paraules clau: Generalitat. Expedient. Informes. Persones amb discapacitat. Reclamació contra lliurament parcial de la informació. Lliurament extemporani d'informació. Informació inexistent. Pèrdua d'objecte.

Ponent: Josep Mir Bagó

Antecedents

1. El 19 de febrer de 2020 entra a la GAIP la Reclamació 149/2020, presentada contra el Departament de Treball, Afers Socials i Família (DTASF) de la Generalitat de Catalunya, en relació amb la sol·licitud d'accés a la informació pública indicada en l'antecedent 2. La persona reclamant sol·licita el procediment de mediació previst per l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP promulgat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. El 7 de febrer de 2020 la persona reclamant sol·licita al DTASF: *Primer: còpia de l'expedient existent de la instrucció "Annex Instrucció 3/2017, per a la gestió i aplicació de les disposicions normatives derivades de la Llei 39/2006, de 14 de desembre, de promoció de l'autonomia personal i atenció a les persones en situació de dependència, de data 9/abril de 2019" i tota la documentació*

---

¹ El text original d'aquesta resolució, elaborat pel ponent, és en castellà.

fins al final de la seva aprovació. Segon: qualsevol altre informe, nota o document relacionat amb l'Annex Instrucció 3/2017" (...) que analitzi l'aplicació de la sentència número 296/2019 procediment ordinari 120/2017 – i. La informació si us plau en castellà. El format en paper; si són molts documents format electrònic.

3. El 18 de febrer de 2020 la Direcció General d'Autonomia Personal i Discapacitat (DGAPD) comunica a la persona reclamant la informació sol·licitada; concretament: li facilita l'enllaç on pot accedir a l'annex de la Instrucció 3/2017, que també li ha facilitat en paper i, en relació amb el segon punt de la sol·licitud, li indica que no es disposa de cap anàlisi posterior a la Sentència 296/2019.
4. La Reclamació presentada el 19 de febrer de 2020 està motivada en els termes següents: *No s'ajusta a allò sol·licitat. Informar, per si ho considera pertinent, el següent: atès que hi ha una altra sol·licitud relacionada amb aquesta Reclamació, pel mateix concepte, es tingui per efectuada i es mantingui la mateixa en suspensió fins a la notificació de la resolució de l'altra sol·licitud d'accés a la informació pública.*
5. El 20 de febrer de 2020 la GAIP comunica la Reclamació al DTASF i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li remeti un informe sobre la mateixa, així com còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la qual porta causa i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació. També li demana el nom de la persona que representarà el Departament en el procediment de mediació sol·licitat per la persona reclamant.
6. El 2 de març de 2020 la GAIP rep l'informe del DTASF. Indica que ha facilitat la informació sol·licitada que es troba en el seu poder, sense perjudici de la seva disposició d'oferir els aclariments que siguin necessaris en el curs de la mediació sol·licitada. Informa de les persones que representaran la DGAPD en el procediment de mediació.
7. El 13 de març de 2020 el DTASF, en resposta a una petició prèvia d'aclariment formulat per la GAIP, indica que l'Annex a la Instrucció 3/2017 no té cap expedient

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast generals del dret d'accés a la informació pública

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que *"Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol"*. L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixin les resolucions. D'acord amb

aquests preceptes, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació, ja que deriva d'una sol·licitud d'informació pública.

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com *"el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei"*. Per la seva banda, l'apartat b del mateix precepte defineix la informació pública com *"la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei"*.

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, *"Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda"*. I l'article 20.1 de la mateixa llei afegeix que *"El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis"*.

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: *"2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació"*.

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament a què els límits enumerats per aquest precepte "poden" dur a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera que l'article 22 de la mateixa llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: *"Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació"*.

2. Pèrdua sobrevinguda de l'objecte de la Reclamació

Els antecedents posen de manifest que l'Administració reclamada ha facilitat a la persona reclamant la informació sol·licitada, en el marc d'aquest procediment. Efectivament, li ha facilitat l'Annex a la Instrucció 3/2017 i ha indicat categòricament (bé en la comunicació que li va enviar la DGAPD, bé a

l'informe aportat pel DTASF a aquest procediment o en el seu aclariment) que no existeix expedient de l'Annex citat, ni informes o altres documents sobre l'aplicació de la sentència 296/2019 i que s'ha facilitat a la persona reclamant tota la informació que disposa el Departament sobre l'objecte de la sol·licitud.

Aquest fet suposa la satisfacció extemporània de la sol·licitud d'informació pública de la que deriva la Reclamació i comporta la pèrdua d'objecte d'aquesta, ja que s'han esvaït els motius de discrepància jurídica que la justificava. En aquestes circumstàncies és procedent finalitzar la Reclamació, sense necessitat de formular cap declaració sobre l'abast del dret d'accés a la informació pública exercit, ni de dur a terme el procediment de mediació sol·licitat per la persona reclamant.

D'altra banda, la persona reclamant sol·licita a la GAIP que aquesta Reclamació es deixi en suspens mentre el Departament no resolgui una altra sol·licitud sobre la mateixa matèria. No té massa sentit atendre aquesta petició: en si mateixa, ha quedat sense objecte, com s'acaba d'indicar; i si el què pretén la persona reclamant amb aquesta petició és aprofitar un procediment de reclamació en marxa per afegir-li un nou objecte, i així guanyar temps, ha de saber que això no és possible, ja que si la sol·licitud que té pendent no es resol satisfactòriament pel DTASF i vol impugnar-la davant de la GAIP, no pot prendre cap drecera: ha de presentar la corresponent reclamació i la GAIP tramitar-la amb les garanties requerides per la normativa aplicable. Per tant, s'ha de rebutjar aquesta petició.

3. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 19 de març de 2020, decideix per unanimitat finalitzar la Reclamació 149/2020 per la pèrdua sobrevinguda del seu objecte i disposar la publicació de la present resolució al web de la GAIP.

Elisabet Samarra Gallego

Presidenta

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.